

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט נר מצוה

קיד א מ"י פ"ח מהלכות
שאר אבות הטומאות
הלכה מ:
קבז ב מ"י פ"ז מהלכות
צדוקים הלכה טו
סמג עשין קמח טור ש"ע
אורח חיים סימן מ"ח סעיף א
ועוד ש"ע י"ד סימן ע"ב
סעיף ב:
קבז ג מ"י פ"ד מהלכות
מקואות הלכה כ סמג
עשין קמח טור ש"ע י"ד
סימן לא סעיף א
ק"ד ד מ"י פ"ג מהלכות
טומאת מצבד ומצב
הלכה ד סמג עשין רמג:

אל"א שלמה גזר לקדשים ואתו אינהו וגזור אף
קאמר רבי עקיבא זכינו שאין טומאת ידים במקדש ופרין
ולמנא שאין טומאת ידים וכלים במקדש ומשני רב יהודה ידים קודם
גזירת כלים נשנית אל"ל רבה והא תרוייהו צו ציוס גזרו דמתן הספר
והידיס והכליס כו' והשתא מאי

קפרין רבה והא ידים דקדש דמיירי
התם שלמה גזר וכלים גזרו צ"ח דבר
יש לומר דר"ע א"ח דבר קאי
שהיה מדש וה"ק זכינו ששכעסקו
צ"ח דבר צדיני ידים שלא ראו
לגזור טומאת ידים במקדש וכי
יהודה דשני ידים קודם גזרת כלים
נשנית דהיינו צימי שלמה ולהכי לא
נקט ר"ע אלא וכלים ידים משום דלעולם
הוי (י) זה אלא דלמנא דקדש אפילו צימי
שלמה אפילו הכי חזר ומקשה לו
רבה והא תרוייהו כו' משום דלא
משמע ליה לישנא הכי:

שלמה גזר ב' והשתא לא הוי נרין
לשני דלמנא גזור ולא קבלו
מיייהו אלא איהו גזר למלתי כו' ואילפא
קאמר ידיוס דגזור שלמה מתלמי לשייפה
אלא משמע ליה דקאי אלפא א"ח
דבר [גמ']:

שמאי אומר מקב לחלה ח"ץ
אומר מקביים. צירושלמי
מפרש טעמא דשמאי והלל משום
דאיפה ב"ח קדים ועשירית מלכד
ליינו צ' קצין וצאותו שיעור נרין
להפריש חלה להלל ושמאי סבר דנרין
צ' חלות לעומר שמי עושין ממנו צ'
אכילת חמת צדוקי וחתם צעב
וכשיעור חילה אחת חשיב שמאי
עיסת מדבר: רבי יוסי אומר ה'
פשוטין ה' ועוד חייבין. דקנסר ראשית
עריסותיכם שכיפירש חלה שעדיין
ישאר כדי עיסת מדבר ואור"ח דאין
למחוק צפרק כלל גדול (לקמן דף ע"ג)
וצפ' אלו עוצרין (פסחים דף מ"ח)
דמימי התם חמשה דעיס ועוד
קייצין בחלה דלתיא כו' יוסי:
אל"א שלא דנו דיני נפשות.
מימיה^ה דוקמת ועליה אל

המקוס דדרשינן מיניה (סנהדרין י:
פ"ג) מלמד שהמקוס גורם לא כתיב
אלא צוקן ממרס וצוקן ממרס גופיה
לא כתיב אלא כהמרחשו שלרין
שימרה עליהם במקומן אכל לדנוי
יכול אע"פ שאין צ"ד הגדול כלשכת
הגזית ואין נראה לומר דבעינן שיהיו
צמקון צשעת עזירה כמו צוקן
ממרס דהא צוקן ממרס לא על
המרחשו לצד מייבי^ה אלא עד שיחזור
לעירו ועשה כהוראשו והא לא
כתיב מקוס ועוד דלא מלינו צשום
מקוס שהיו צדוקין אס היו צ"ד כלשכת
הגזית צשעת עזירה אס לאו:^ה

אמו
היכא דליא פלוגתא דרבוהא. שלם מקומות שאמר רב הונא לא נחלקו צהן רבתייהו הראשונים אכל סמיכה כל האצות צ"ד (ט) והנשיאים
מיוסי צן יועור עד הלל נחלקו צה במסכת חגיגה [ומ]: הנוצרי. ענינים לדורכין צגת. דאילו הצוצר לצימקין משקה היואל מהס אין מכשירים
ללא ניחא ליה: **שמאי** אומר הוכשרו. ציין הגדלך ממן על גביהן. ואע"ג דאילו לאיצוד לארץ שזמת מן הסלים גזירה שמא יצטרנו צקופות
מופפות דמפרש לקמיה (דף י"ג): **הא** שטיק ליה הלל. ועד שמתלוקת דתמינא צפרקין (סס) אמוהו הויס ליה הויס אלא ככוף כו':
המנוחה. דהשעתו רומי: פשטו. התחילו להכושין: הלל ואשמעו. הלל של הלל היה: וצן גמולאל. הויס רבן גמולאל האון:
ושמעון. הויס (א) רבי שמעון הנהרג עם הרוגי מלכות והוא רבי אצוי של ר"ג דעמיה לרבי יהושע ע"ג מנייה (בבב"ב פ"ד דף ס"ג): ושעתו
מתלוקת עם ר"א צן הורקנות (צ"מ פ"ד דף ט"ג): **צפני** הציני. צעוד הציני קיים: ק' שנה. אחרונים שלפני החורבן התחילו נשיאותו של הלל
ופרנסו אלו ארבעה דורות ק' שנה אלמנא הלל קודם לחורבן ק' שנה: ואילו יוסי צן יועור. קדים להלל כמה דורות צמסכת אצות:

ולמחר הושוו. שחזרו צהן צ"ח: קצ ומחלה. ירושלמי שהן ו' לוגין
וצינה וחומש צינה למדה מדברית והוא עומר נגלגולת עשירית
האיפה שחייב בחלה כדמכיו עריסותיכם) כדי עיסת מדבר והוסקפו
שמות צירושלים נמצא שז מדבריות נכנסות צמס ירושלמיות ולוג
השאלר וצינה וחומש צינה עוליין ללוג
ירושלמי שללוג מדברי ששה צינים
נכסין צמסשה צינים גדולים נמצא
הלוג חסר צינה גדולה מן צינה
וחומש צינה תחת צינה גדולה
שהחומש הוא שמות מלכד [נוסף]
על הצילה נמצאו ששה צינים גדולים
שהן לוג גדול הרי הן ששה לוגים
ירושלמי הן קצ ומחלה: מהסגדלו
המדות. היא מדת צפוי שגודפת
שמות על ירושלמית (נמצאו ה' לוגין
ה': ה' רבעים. לוגין שהן רבעית
הקצ: **חמשה** ועוד חייצין. דסצר
רבי יוסי מדה מדברית הוי צינים
גדולים משלנו והכי נמי א"ר יוסי
בעירובין צפרק כילד משתפין (דף
פ"ג): כמה שיעור חלי פסס שני צינים
שזקות והתם מפרש האי ועוד אחד
מ"י צינה לכל צינה: ה' י"ב לוג:
פוסלין. אס נפלו לתוכן קודם
נשלתם אכל אס נשלת שז אינו
התם המזוהו: וקיימא לן
כ"י ואל דופן (מה מ)
כל השעשועות נפס
היולין (דה"ב). מפקידה
לפקידה. דשעת עם סלק
דיה רחמה ופתלי בית הכתם
המזוהו (סו). לא דבר
הו. שפתלי יתר מתי,
דודאי כולי האי ימיס דיס לא
וקמי ליה טמלי צת הכתם,
קצמבר דיה. שפתלי יתר מתי,
יומר מתי (סו). בעת לעת
מבעות על די מפקידה
לפקידה. שעת ימיס
הכנה צין פקידה לפקידה
לא מעתמחיל ליה לנפלו
טירות דיני וצני אלל חותם
שעתמקס כסס חתמול
צשע הולת, נמצא מעת
לעת ממעטת ומן מפקידה
לפקידה (סו). ומפקידה
לפקידה ממעטת על
היה ומן מפקידה לפקידה
מועט מתן מעת עת,
הוליס אחריי לקל, עון
דקק עמלם שמתי ומלמח
טירות וחורה ודקק עכתי
ומלמח טמאה, דלמתי
לקמן צמתי (שס)
פעמס לריה לריו דוקק,
שמתי וצן ששמות, לא
ממתמחיל טירות על לל חותם
דהא דקק שמתי ומלמח
טירות, ולכל למימר שעת
דס חתמול כה"כ שעת
אלל קין טירות דמצינת
שמתי ואין מפקידה לפקידה
דייט מפקידה לפקידה.
על די. על סמ מפקידה
לפקידה הוי אלא וממעט,
כמו פוסק על די דיבמות
(ל"ג) וכן הכנה (דה"ב)
הבוצר לגת. דלרין צגת
ולשעת מתן מן הירוש.
לענין טומאה צמסכת הויס,
הואיל ולכן צן עומדין מייס
ליה נצחי דנפיק מליכות
(ג"י ל"ט). ששטה מליכות.
שעלם מלכות רומי
(ח). בהריות. מקוס כסר
הביט ומות שמו (סו) גיטות
(בבב"ב) מקוס היה צירושלים
ובן שמו (סנהדרין א"ב). דיני
קנסות. חותם ומפתח וקנס
של עד ששנה מורה אסיה
אחת ליקר ולולל, ומחל
שלא יקבו נלשמת גזיות לא
דו וצטלו דיני קנסות, דכתיב
אשר ירשעון כפל שחא קנס
אשר ירשעון אלהים, דהייט

מוסף רש"י

כל הגשמי דירין שעתן.
אס רחמה דס די לטו אס
טמח טמחה וטירות חתם
כסן משעת רחיה ואין,
ולא אמרינן כי הידי השעתן
אשמתם על צבתי הכתם,
אי הוי דקק מתי מקמי
כי הוי אשמתה ופתלי בית
הכתם המזוהו: וקיימא לן
כ"י ואל דופן (מה מ)
כל השעשועות נפס
היולין (דה"ב). מפקידה
לפקידה. דשעת עם סלק
דיה רחמה ופתלי בית הכתם
המזוהו (סו). לא דבר
הו. שפתלי יתר מתי,
דודאי כולי האי ימיס דיס לא
וקמי ליה טמלי צת הכתם,
קצמבר דיה. שפתלי יתר מתי,
יומר מתי (סו). בעת לעת
מבעות על די מפקידה
לפקידה. שעת ימיס
הכנה צין פקידה לפקידה
לא מעתמחיל ליה לנפלו
טירות דיני וצני אלל חותם
שעתמקס כסס חתמול
צשע הולת, נמצא מעת
לעת ממעטת ומן מפקידה
לפקידה (סו). ומפקידה
לפקידה ממעטת על
היה ומן מפקידה לפקידה
מועט מתן מעת עת,
הוליס אחריי לקל, עון
דקק עמלם שמתי ומלמח
טירות וחורה ודקק עכתי
ומלמח טמאה, דלמתי
לקמן צמתי (שס)
פעמס לריה לריו דוקק,
שמתי וצן ששמות, לא
ממתמחיל טירות על לל חותם
דהא דקק שמתי ומלמח
טירות, ולכל למימר שעת
דס חתמול כה"כ שעת
אלל קין טירות דמצינת
שמתי ואין מפקידה לפקידה
דייט מפקידה לפקידה.
על די. על סמ מפקידה
לפקידה הוי אלא וממעט,
כמו פוסק על די דיבמות
(ל"ג) וכן הכנה (דה"ב)
הבוצר לגת. דלרין צגת
ולשעת מתן מן הירוש.
לענין טומאה צמסכת הויס,
הואיל ולכן צן עומדין מייס
ליה נצחי דנפיק מליכות
(ג"י ל"ט). ששטה מליכות.
שעלם מלכות רומי
(ח). בהריות. מקוס כסר
הביט ומות שמו (סו) גיטות
(בבב"ב) מקוס היה צירושלים
ובן שמו (סנהדרין א"ב). דיני
קנסות. חותם ומפתח וקנס
של עד ששנה מורה אסיה
אחת ליקר ולולל, ומחל
שלא יקבו נלשמת גזיות לא
דו וצטלו דיני קנסות, דכתיב
אשר ירשעון כפל שחא קנס
אשר ירשעון אלהים, דהייט
מומחן ומתוכן כסר צני,
דלמתינן כמסדרינן, ומי אצוי סמוך אצוי דן דיני קנסות (ג"י ל"ט). דיני קנסות ס"ד. וכי לשכת הגזית גורמת
אלל קנסות (סנהדרין א"ב). אלא שלא דנו דיני נפשות. שאין דיני נפשות ככל מקוס אלא צעוד שסנהדרין טהגת כלשכת הגזית שנאמר
(דברים ט) וקנמו ויתלל אל האקוס, מלמד שהמקוס גורם, ויזן דמו דנפשי ירושלים ולא היו מפקיין לקון עמזו וכל מוס (סו).

הגהות הב"ח

(א) ג' וב' וצ' דברים שאמרת
מחוס כל"ל ומיבתי לני נמחק:
(ב) רש"י ל"ה כי קאמר וכו'
האבות צ"ח עם הנשיאים וכו'
נמסכת מגילה. ניצ' כי אין
דורשין דמין סוף פ"ג:
(ג) ד"ה וישמעון הוא
שעקרא רשבי"ג הגהות עם
הניזון: (ד) הויס ד"ה אלא
וכו הוי וצות זה מקדש:

מוסף תוספות

א. דמסכת חלה. מוס'
הל"ש. ב. שלם סאין
הדיין. מוס' הל"ש.
ג. דבבב"ב ממח משערין
לפי. מוס' הל"ש.
ד. טעמיה דר' יוסי דאמר
ועוד משום. חי ריין.
ה. מנא לן דיני נפשות
תלמיס במקום. דהן קרא.
מוס' הל"ש. ו. כדאמרין
(סנהדרין יד): מצאן אביית
פני ומחיה עליהם אין
המראתי המראה. מוס'
הויס. ו. דלהתי הוי
מניחין מלרין דיני נפשות
מיהו צדשעת עזירה לא
שהיו בן הגזיר במקומן.
מוס' הל"ש. ו. מיתה. מוס'
הויס. ו. כשזיהו דיני
נפשות. מוס' הל"ש.
ו. י"ל דרדשין כל זמן
שמתרין גדולה במקומה
כדון אצל מובה, אז
שופטים תין לך בכל
שערין לשפוט דיני
נפשות. נחלקו הם בטלו
כל דיני נפשות. מוס' ע"ן
מ. ווע' שנת על מן.

רב נסים גאון

מלא הון מים שאובין
פוסלין את המקוה. שיעור
ההון י"ב לוג. והקב יש
בו ד' לוגין. הנה ב"ט קבין
ל"ז לוג. ופירושו במבוא
בס"ט ערות ובתלמוד צפרק
עובי פסתום. וקבא מנלן
דארבע לוגי הויא. דתניא
[עדות פ"א] הלל אומר מלא
הון מים שאובין פוסלין את
המקוה, וכמה הון י"ב לוג,
שמי אומר ט' קבין שהון
ל"ז לוג. אלמא קבא ארבעה
לוגי הויא. ולגוא מנלן
דארבעה רביעיות הויא,
דחתמי (סנהדרין י"ג) הין,
וחצי הון ושלשית ההון
ורביעית ההון [ל"ז] לוג, וחצי
לוג רביעית (הולין). אלמא
לוג ארבעה רביעיות הויא,
ובמדרא דשמי מרות (שס) הין
אמרו ורבי תיירא לוגי
הוי ורבי תיירא הוה, זה
בגיטותא י"ב לוגי הויא.

רבינו הגנאל

ואסיקין שלמה תיקן טומאה
לידיס לקדשים, והלל
ושמאי גזרו לתרומה נמי, ולא קבילו מייניהו. אתו תלמידיהו גזרו וקבילו מנהון. אמר רב יהודה ב"ר אבהו נתלכו ב"ר גזרו, ואסיקין
ב"ר נתלכו בו ביום, לומר רב יהודה אמר שמואל ב' מקומות נתלכו שמי והלל שמאי אומר מקב חלה כו'. וכולן
מפורשים במשנתו בתחלת עמיה הויא מסכת בחירותא. ארץ העמים. יוסי בן יועור איש צדורה יוסי בן יוחנן איש ירושלים גזרו על